Jindřich Kulhavý: 17. listopad: Letos trochu jinak

- CZ24 News | 17. listopadu 2021

ČESKO: Státní svátek přiřazený k datu 17.listopadu nám má připomenout den, kdy skončil socialismus v Čechách předkládaný nám jako diktatura proletariátu. O tom, kolik skutečných proletářů bylo ve vedení KSČ, lze s úspěchem polemizovat, nicméně je to vcelku jedno. Teď už víme, že předání moci bylo víceméně připraveno, také to, že se o plno let později americký miliardář a pseudofilantrop s maďarskými kořeny Soros holedbal tím, že z Havla udělal prezidenta. Zapomenout nesmíme ani na Havlův slib, že bude prezidentem dobré vůle na jedno volební období, aby se později ukázalo, jak mu pobyt na Pražském hradu zachutnal.

Uplynulo 32 let. Jestliže jsme v minulých rocích právě v tento den vzpomínali na dav studentů na Národní třídě stojící proti kordónu policejních těžkooděnců, pokládali květiny k pomníku či sledovali, kdo se dostavil, pak tentokrát je na tento památný den připraven úplně jiný program. Na žádné oslavy to totiž nevypadá, i když jistá paralela by tu byla. Slavit není co. Po třech desetiletích jsou demokracie a svoboda na téměř stejné úrovni, jako byly v roce 1989. Ekonomika je na bodu mrazu a na rozdíl od doby ukončení vlády komunistů je stát vyrabovaný, není kde brát. Dokonce ani ve sklepech a trezorech ČNB. V končící vládě je bývalý člen KSČ a agent STB, v té nově se tvořící jsou tři ultralevicoví ministři. Máme otevřené dveře na Západ (ne, že by tam o nás nějak moc stáli, už tu není moc co brát), ovšem z největších zemí na východě jsme si udělali nepřátele. Změna polarizace nám přinesla místo diktatury Moskvy to samé přicházející z Bruselu a Berlína. Dalo by se pokračovat ve srovnávání i nadále, nicméně společnost je tak roztříštěná, že v ní existuje extrémně velké množství rozdílných názorů.

Letos je nám tedy Národní tak nějak ukradená. Možná se na ni dostaví pár politiků, položí květinu, nicméně rychle utečou, protože by většina z nich mohla být díky covidu a opatřením s ním spojeným inzultována. Vzpomínat budou jistě Havlovi pohrobci, takže uslyšíme někoho z budoucí liberální prounijní vlády, nejvíce by mimo Fialy mohli být slyšet Topáci a STAN. Tak jaké moudro vypustí Pekarová Adamová? Občany však zajímá něco úplně jiného. Máme tu extrémně drahé energie, pohonné hmoty, potraviny, zelené běsnění, migranty za plotem, válkou hrozící stav kolem Ukrajiny, Běloruska, a především uměle vytvořenou pandemii. Navíc je tu LGBT a stále se s přehnanou nervozitou řeší jakýsi rasismus. Po evropských železnicích putuje velké množství americké bojové techniky, otázkou je, kam nakonec skutečně zamíří. Všude kolem nás je tolik lži, že by Rudé právo muselo závidět. Pravda je ohýbána na mnoha frontách, že už není možné někomu cokoliv věřit.

Covid, to slovo rezonuje společností. Tato v laboratoři upravená a mezi lidi vypuštěná sestra chřipky, viróza, která většinou nic neudělá, ale umí i zabít, už téměř dva roky drtí svou popularitou vše, co jí stojí v cestě. Propaganda jede na plné obrátky a vše má směřovat k proočkování především vyspělé části obyvatelstva planety něčím, co má k léčivům velmi daleko. Vzhledem k tomu, že celá pandemie byla několikrát popsána s předstihem a do puntíku, přičemž se její tvůrci dopustili mnoha přešlapů, které jsou pro chápající jasným důkazem plánování současné situace, lze médiím a tlampačům covidohysterie nedůvěřovat. Řada lidí již loni na jaře popisovala mnohé z toho, co se nyní děje, byli však označováni za konspirátory. Většina z tehdy očekávaných opatření se potvrdila. Společnost nevěřila a nechala se zatlačit do kouta. Mohutná mediální a politická propaganda způsobily relativně velkou důvěru ve vakcinaci, přestože ukazatelů jasně hovořících o tom, že se Češi stali, podobně jako řada jiných národů, pokusnými králíky dost možná předurčenými k porážce.

Vaxerům to je však jedno, je nezajímá nic. Slepě věří politikům, také pseudoodborníkům ekonomicky zainteresovaným na byznysu s vakcínami a zdravotnickými potřebami. A samozřejmě médiím. Slepota, neochota připustit, že se stali oběťmi experimentu na lidech, je u nich zjevná. V České republice však také zůstaly 3 miliony lidí, kteří se nenechali obalamutit, zastrašit či ovlivnit. Přestože jsou velmi usilovně vyháněni na okraj společnosti, drží se a s přibývajícím tlakem se stávají odolnějšími a rozhodnutými vydržet. Momentální šikanu jsou však ochotni snášet jen velmi omezeně. Kdy jindy než právě 17 listopadu by měli vyjít do ulic? Možná zaplní náměstí a opět je čeká střet s policejními těžkooděnci, nicméně ztráta svobody, nutnost zabránit snahám očkovat děti experimentálními látkami a hrozba obrovské ekonomické krize si vyžadují lid v ulicích. Sice bez vaxerů, byť část z nich už začíná procitat. Povstala Francie, Itálie, nově Rakušané. Jsme na řadě my. Politici se utrhnuli ze řetězu. Je třeba je vrátit tam, kam patří. Tedy do služeb národu, a ne cizím zájmům. Když to nepochopí, musí skončit. To je poselství, které by mělo ze 17.Listopadu 2021 vzejít. Vítejte v pekle a hledejme společně cestu ven.

Autor: Jindřich Kulhavý